

[Lone Dybkjær]

Der tænkes på, at samfundet nu engang har råd til en samlet sum af investeringer, hvis vi overhovedet har råd til noget som helst, og at det, der går til det ene, går fra noget andet. Den prioritering synes vi er forkert. Vi mener ikke, at samfundet som helhed skal investere forceret på dette område og på den facon, som her er foreslået, og i hvert fald ikke uden at der har været en mere grundlæggende debat. Der er tale om en mere samlet sum, der er ikke råd til alting.

Det fører mig ind på spørgsmålet om takstpolitikken, hvor vi jo er uenige i den løsning, der er foreslået. Vi mener, at det er meget store og for store forskelle, der bliver ude over landet. Reelt bliver der tale om et sted mellem 200 kr. og 3.000–5.000 kr., plus hvad der i øvrigt skal være af investeringer i nye anlæg. Det mener vi er nogle forskelle, som ikke var nødvendige, og hvis man endelig ville have en plan, burde man have satset hårdere på det og ikke indgået et forlig, for på denne facon bliver det et mismask.

Dernæst siger fru Ritt Bjerregaard, at der hende bekendt ikke er nogen, der tvinges. Jo, man skal faktisk i en lang række situationer være medlem af en fællesantenneforening. Det er simpelt hen et krav ved indflytning i visse ejendomme. Så kan man sige, at man ikke behøver at flytte ind i de ejendomme, men sådan er livet nu engang; det er ikke sådan, at alle mulige lejligheder er til rådighed i enhver sammenhæng. Der er faktisk masser af steder, hvor der er krav om, at man skal være med i fællesantenneanlæg, og hvor de 60 pct. kommer til at bestemme over de 40 pct., hvis det nu er det, der er fordelingen. Der er ingen mindretalsbeskyttelse overhovedet i dette forslag.

Til slut skal jeg blot sige, at det, man naturligvis må håbe på, er, at man efterfølgende får en debat, og at udviklingen ikke går så galt, som vi her forestiller os, og noget kunne jo tyde på det; f.eks. er det gået anderledes i Italien. Men tilbage bliver stadig væk spørgsmålet, hvem der så er i stand til at sige nej til de TV-tilbud, og hvem der ikke har mulighed for at sige nej til tilbuddene. Under alle omstændigheder kan det kun gå bedre, hvis vi på en eller anden facon får givet nogle alternative tilbud, men starten med denne beslutning har ikke været særlig lovende. I virkeligheden kan man sige, at hybridnettet er gaven til folket, der har alt.

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Jeg vil gerne tage fat i en enkelt del allerede nu, og det er spørgsmålet om at have en plan for dette område, for fru Lone Dybkjær spørger, om det nu overhovedet spiller nogen rolle – der foregår jo en udbygning på området.

Det er fuldstændig rigtigt – den udvikling er i gang. Telefonselskaberne er i fuld gang med at realisere nogle af de tanker, der ligger i denne plan.

Men der er én ting, der er meget afgørende, også for den udvikling, der finder sted ude omkring, og det er, at denne plan betyder, at man kommer ud til i hvert fald ét sted i hver kommune. Det vil sige, at kommunerne er involveret i hele denne planlægning på en måde, de aldrig nogen sinde ville være, hvis dette forlig ikke var blevet indgået. Det ser jeg som en meget stor fordel i den udvikling, der skal foregå, jeg ser det som en mulighed for at inddrage langt flere i denne beslutningsproces, og jeg ser det som en mulighed for at bruge og udnytte disse tilbud helt anderledes, end der har været mulighed for i nogen af de planer, der hidtil har været fremlagt.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det skal blot være en understregning af, at jeg synes, en plan kan være en udmærket idé; jeg er bare ikke enig i indholdet af planen, og det er altså også den, vi tager stilling til. Jeg kan ikke se, det er den helt store revolution, at kommunerne inddrages i planlægningen af hybridnettet, som jo er infrastruktur; det kunne godt ske på anden vis.

Tinning (VS):

Dette her er jo et stort forslag, og så meget mere beklageligt er det vel, at det ligger inden for ansvarsområdet hos den minister i regeringen, som vel nok har den mindste horisont, når det drejer sig om teknologiudvikling. Ministeren har ganske enkelt kun én holdning til det her: kender vi noget teknologi, skal befolkningen have det – færdig! Det er ikke noget, jeg finder på; det har ministeren selv sagt og oven i købet ført sig frem med. Jeg mener derfor, det er klart, at en